

Tractatus Quintus.

Caepitheos. herba camepitheos viridis applicata sanat vlcera
Pomphili magis putrida. **Et dixit i cap. de pōphili** q̄ filo
tus fuerit cū medicia valde p̄cipua oīz q̄nate sunt
siccare sine molestia: vñ ad cācrofa vlcera siue vul/
nera idonea vere nō ad oīa alia mali mor̄. **Quid**
āt sit pōphili dictū ē supra ca. de apatibus z vlceri/
bus virge. **Unguetuz** ēt ex fricatura plūbi dictū
supra cap. de cancro s̄z Sal. est mirabile i oibus vlce/
ribus mali moris. **Nos** āt i vlcerib^o corrosiuoz z
Unguentum. mēbroz debiliū vtimur hoc vnguetō. **R.** corticuz
pini minoris ptes. ij. thuris partes. j. fiat cū cera vs
guētuz aut solus puluis iponaf. **Adedicamē** n̄z
Emplastruz. euelens vlcera mala fraudulēta: tollaf lolium radix
nostrum. raffani z sal cōtundēdo adinuicē z applicēt. **Ad**
idē āt fiat emplm ex capilloue. z capraria. **Ad** eā
dē ēt teranf radices vitis albe cū sale z supponanf.
Ad eandē putrida z corrosiua optima sunt folia
indici siluestris pprie p̄tusa z applicata. **Ad** idēz
R. cufus arbozee z dragōtee aut folia vtriusq; z cō
tundantur diligenter adinuicem cū melle z appli/
centur. valet etiam hoc fistulis. **Ad** idē. **R.** folio
rum eu patorij partē. j. assungie porcine veteris paz
minus teranf adinuicem z apponantur.

Sermo q̄rtus ē. De venenis z p̄tinet tres trac.
Tractatus primus quarti sermonis. De p̄nissio
ne a venenis fienda z cōtinet vnum capitulu.

Quam igit̄ fm Sal. quecūq; corruptiua
nature nostre v̄lis natura dotane
rit saporē orribili cū nostro gusti offerātur.
Ita q̄ ista nō sumimus vel difficulter trāsglutim^o
neq; nisi sub velamine alicui^o cibi delectabilis nob̄
possit afferri sumoope est cauendū ne cibos dulces
supflue aut acetosos aut fortes neq; quosq; alios in
saporib^o excedētes sumatis ne in talibus lateat quid

veneni. Quid si sapor ineptus cibo appareat statim desistat ab illo his que semper ante nos volo uti quibus uest proprietates veneno cuiuslibet obuiandi. **¶** Et lau-
 dauerunt quidam antiqui in hoc casu et semper ante cibum in mensis suis utebantur eis radices vsuales ut rasanus: nuces: lupinus: citrum et apium: hec. n. oia ante cibum sumpta venenis obstant futuris aut assumptis. **¶** Et dicit Aui. quoniam permittit et bibis calametum cum vino expellit oia venena mortalia. **¶** Et dixit Albertus ponatur lapis aegle in cibo et si erit ibi venenum comedere volens non poterit. **¶** Et recordati sunt omnes medici et Ari. cum eis in hac tyriaca que videtur impossibile est a quo cuiusque veneno mortem icurrere: igitur in proportione videatur diuersificari. Nos autem posteriores medici illam experientiam qualitercumque putile et secundum Ras. siniaz inuenimus. **¶** Recipe nucem a duabus corticibus ex corticataz parte. j. salis et soliorum ruthe an. sexta parte. j. ficum albarum quantum ad partem etorum commixtionem. sufficit. n. g. simul terantur et fiat globus ex quo timens venenum utatur secundum Aui. et postea hac commixtionem non curat. sciunt. n. g. satis masticatione in ore et in stomacho commiscetur. **¶** Et dixit Aui. Recipe ruthe sicce partes. xx. nucem partes. ij. salis et ficum siccaz an. partes. v. Et scripsit Ras. hanc tyriacam que si quis venenum sumperit non cessat vomere donec venenum egrediatur totum vomitu: et postea dando de ipsa continue donec totum venenum vomitu egrediatur. **¶** Si vero venenum non sumperit: sed alia imutatio supervenerit sibi qua quis illud opinetur esse venenum: non imutabit tyriacam et potest sumi de ipsa ante cibum et obstat veneno futuro et post cibum et autem et in tempore apitionis alicuius pravi accidentis. **¶** Recipe terre figi. baccarum lauri an. partes equales terram et liniantur cum butyro vacino et perficiatur cum melle et vsui medicamentum referuet Sal. ipsam quidem multum laudavit et dicit ego expertus sui ipsam nostram in cantaridibus et lepore marino. **¶** Vinum sup-

Que venenis
sunt resistens

Calamentum.

Lapis aegle
et vero expertus.

De cantela.
operanda.

his documentū do vobis vt vina nostra oia tuta & caute custodiantur ne aliquod venenosum animal cadat in eis: quasi enim oia animalia venenosa libenter trahunt ad vinuz & diligunt illud ne siquid finisri cōtigerit q̄ deus auertat ppter casum alicuius aialis venenosi in vase inuste possit alicui iputari. Et silt in cibis illos vitare qui ad nostraz veneni facillime conuertuntur sicut sunt pisces infrigidati & affature suffocate maxie q̄ in vasis ereis sunt pseruate & lac malū & mel nigrū & fungi mali qui ex malis locis sunt colecti & maxime iuxta oliuā & similia.

¶ Trac. secundus quarti sermonis. De curatōe venenoz assumptoz & cōtinet duo capitula.

¶ Capitulu primū. De cura vniuersali cuiuslibz veneni assumpti per os.

Dico q̄ venena q̄ nram corrumpunt subam alia q̄dem extra sumunt: alia q̄de extra veniūt sicut morsus & puncture & exp̄mis q̄ icidēdo & corrodēdo nraz subaz iterficiūt vt arsenicū realgar & similia q̄dā vero resoluēdo spiritus corpis nostri vt oua alarbe & alia q̄ iuste tacent: q̄dā spiritus p̄gelādo sicut sunt oia stupefactiua. Et dico q̄ illud q̄ solo occurso iterficiit nullā mutatōez siue opationē manifestaz recipiēs a calore nri corpis simplr appellat venenū. Ad cuius q̄ vero ad tēpus imutat vt manifesta aliqua operatio caloris nostri in eis appareat, nō venenū absolute: s̄ venenose medicine dicunt. **¶** Et dixerūt anti qui & in hoc oēs cōcordāt q̄ i oi veneno cuiuslibz & cuiuscūqz generis sit: accidētib⁹ ipsius pceptis vomitus p̄nocef. hic. n. est casus cōis in oib⁹. Est vtilis vomit⁹ factus ex decoctōe aneti in quo sal & baurach & mel admiscent. **¶** Dixerūt at̄ ex medicis q̄ semen rasanī cōfert sicut tyriaca sumptum in potu. **¶** Et et̄ dixerūt q̄ aleū ē tyriaca datū post venena.

Semē rassa/
ni.
Alcum.